

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.945 van 25 september 1996
in de zaak A. 68.959/IV-15.785.**

In zake : de n.v. BRINK'S-ZIEGLER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. CLAES,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Regentlaan 58

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. BRINK'S-ZIEGLER op 14 mei 1996 heeft ingediend om
de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
het koninklijk besluit van 4 maart 1996 ter wijziging
van het koninklijk besluit van 27 februari 1992 houdende
de technische specificaties en de homologatie van
voertuigen bestemd voor het waardentransport door de
bewakingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten F. HENDRICKX en H. CROUX, die loco Advocaat E. CLAES verschijnen voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het oorspronkelijk koninklijk besluit van 27 februari 1992 betreffende de technische kenmerken en de homologatie van voertuigen voor waardenvervoer gebruikt door bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten luidens artikel 1 van toepassing was op voertuigen "ontworpen en bestemd ... voor het vervoer van waardepapieren, geld en waarden en van edele metalen en edelstenen met een waarde die groter is dan twee miljoen frank"; dat dit koninklijk besluit in direct verband stond met het koninklijk besluit van 27 februari 1992 houdende regeling van bepaalde methodes voor beveiligd waardenvervoer, dat het vervoer van waarden met die voertuigen reglementeerde; dat laatstgenoemd koninklijk besluit vervangen is door het koninklijk besluit van 4 maart 1996 waarin een verschillende regeling is uitgewerkt voor verschillende soorten van beveiligd waardenvervoer, met name voor het detailvervoer van vernietigbare (neutraliseerbare) waarden, het bulktransport van vernietigbare waarden, het vervoer van

onvernietigbare waarden en het gemengd vervoer en waarin, met betrekking tot elke soort vervoer, voorwaarden zijn bepaald op het stuk van de gebruikte voertuigen; dat het bestreden koninklijk besluit beoogt het koninklijk besluit van 27 februari 1992 betreffende de technische kenmerken en de homologatie aan te passen aan de aldus nieuw gevestigde situatie en zodoende het toepassingsveld ervan beperkt tot de voertuigen gebruikt door een bewakingsonderneming of een bewakingsdienst voor het bulkvervoer van neutraliseerbare verhandelbare waarden, voor het vervoer van niet-neutraliseerbare verhandelbare waarden of voor het gemengd vervoer van verhandelbare waarden;

Overwegende dat de verzoekende partij met een afzonderlijk verzoekschrift de schorsing van de tenuitvoerlegging heeft gevorderd van het koninklijk besluit van 4 maart 1996 ter vervanging van het koninklijk besluit van 27 februari 1992 houdende regeling van bepaalde methodes voor beveiligd waardenvervoer; dat de vordering bij arrest nr. 61.944 van heden is afgewezen om reden dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond is;

Overwegende dat in het onderhavige geval de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op dezelfde wijze uiteenzet; dat zij met name aanvoert dat de nieuw ingevoerde voorwaarde dat detailvervoer van vernietigbare waarden zal moeten gebeuren vanuit beveiligde ruimtes en met containers die aan bijzondere vereisten voldoen voor haar tot klantenverlies zal leiden en de monopoliepositie van een concurrent nog zal versterken; dat zij daar wel aan toevoegt dat "dit KB onlosmakelijk verbonden (is) met de situatie die wordt gecreëerd door het K.B. van 04.03.1996 ter vervanging van het koninklijk besluit van 27 februari 1992 houdende regeling van bepaalde methodes

voor beveiligd waardenvervoer" en daarvoor inzonderheid wijst op "artikel 4 (van het thans bestreden besluit) dat een uitrusting oplegt om elk stoeprisico tot een minimum te herleiden in combinatie met het oude (doch niet gewijzigde) artikel 6 dat stelt dat voertuigen uitgerust moeten zijn met containers, voorzien van een mechanisme om geld onbruikbaar te maken, om het geld te transporteren tussen de gebouwen vanwaar het komt en het voertuig";

Overwegende dat de verwerende partij onder meer antwoordt dat de verzoekende partij niet aantoonst "in welke mate het bestreden besluit het door haar ingeroepen nadeel zou kunnen veroorzaken, noch in welke mate de niet-schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar enig nadeel zou kunnen berokkenen wanneer de tenuitvoerlegging (van) het K.B. van 4 maart 1996 (ter vervanging van de regeling van het waardenvervoer) ... zou worden geschorst";

Overwegende dat de uiteenzetting van de verzoekende partij aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij ondergaat door de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit houdende regeling van bepaalde methodes voor beveiligd waardenvervoer niet zonder meer getransponeerd kan worden op het in deze zaak bestreden besluit waarin de technische kenmerken van de bij het transport gebruikte voertuigen worden vastgesteld; dat de verzoekende partij in gebreke blijft concrete gegevens te vermelden die volgens haar wel toelaten die transpositie te doen;

Overwegende dat zij wel verwijst naar artikel 4 van het besluit, luidens hetwelk de verplichting wordt opgelegd om met onmiddellijke ingang de voertuigen te voorzien van "een uitrusting die elk stoeprisico tot het minimum herleidt"; dat het "stoeprisico" door artikel 1, 8°, van het besluit houdende re-

geling van bepaalde methodes voor beveiligd waardenvervoer wordt omschreven als "het risico waaraan waarden, die niet gedekt zijn door een beveiligingssysteem, beschreven in het 10° punt van dit artikel, in de tijdspanne tussen hun uitlading uit het voertuig en de aflevering in een beveiligde ruimte, blootgesteld zijn", zodat artikel 4 precies van toepassing is op voertuigen die niet in een verplicht beveiligd circuit werken; dat dit de werksituatie is waaraan de verzoekende partij de voorkeur geeft zodat artikel 4 dus op zich genomen van die aard zou kunnen zijn dat het haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat de verzoekende partij evenwel zelf artikel 4 in verband brengt met artikel 6 van het besluit zoals dit vóór de bestreden wijziging bestond en dat de verplichting oplegde de voertuigen uit te rusten met containers die een systeem bevatten dat "het geld dat erin zit onbruikbaar kan maken"; dat niet valt in te zien op welke wijze artikel 4 van het bestreden besluit, vergeleken met het vroegere artikel 6, een dermate nieuwe regeling inhoudt dat het aan de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij in die omstandigheden niet aantoonde op welke wijze het bestreden besluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig september 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.